

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμα Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 72

23 Σεπτεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

1. Τελείωσε, ἀδελφοί χριστιανοί, ἡ περίοδος τῶν ἀναγνωσμάτων τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιο Εὐαγγέλιο καὶ τώρα, ἀπὸ τὴν σημερινή Κυριακή, θά διαβάσει ὁ ἱερεὺς περικοπὲς ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἡ σημερινή Κυριακή λέγεται Α΄ Κυριακή τοῦ Λουκά. Τὸ Εὐαγγέλιο σήμερα μᾶς εἶπε γιὰ μία θαυμαστὴ ἀλιεῖα τοῦ Πέτρου, πού ἔγινε κατὰ τὴν ἐντολή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀλιεῖα μίλησε δυνατὰ στὴν ψυχὴ τοῦ Πέτρου καὶ ἔγινε αἰτία καὶ ὁ Πέτρος καὶ τὰ παιδιά τοῦ Ζεβεδαίου, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, πού ἦσαν συνεταῖροι μὲ τὸν Πέτρο, νά τὰ ἐγκαταλείψουν ὅλα καὶ νά ἀκολουθήσουν τὸν Χριστό ὡς μαθητὲς Του.

2. Θά παρακαλέσω, ἀδελφοί, νά ἀκούσετε μερικά διδάγματα, πού θά ἐπισημάνω ἀπὸ τὴν σημερινή Εὐαγγελικὴ περικοπή: Κατὰ πρῶτον ἡ περικοπὴ μᾶς λέγει γιὰ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ στὴν λίμνη τῆς Γεννησαρέτ, ὅπου εἶχαν πάει κοντὰ στὸν Χριστό καὶ τὸν πίεζαν καὶ τὸν ἐστρίμωχναν γιὰ νά ἀκούσουν τὸν λόγο Του (5,1). Πολύ θαυμαστὸ τὸ φαινόμενο αὐτό, ἀγαπητοί μου. Θαυμάζουμε τὸν πόθο τῶν ἀπλοϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων νά ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἴδιο γινόταν καὶ μὲ τοὺς χριστιανούς ὅταν κήρυτταν οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, γιὰ παράδειγμα. Σέ μᾶς τοὺς νέους ἱεροκλήρικες δέν συμβαίνει αὐτό, γιατί ἐμεῖς δέν ἔχουμε καθαρὴ καρδιά, γιατί δέν ἔχουμε ἱεροπρέπεια οὔτε λόγο θεολογικό. Βλέποντας, λοιπόν, ὁ Χριστός τὸν πόθο τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μῆκε σέ ἕνα πλοῖο πού ἦταν τοῦ Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ὀνομάστηκε ἀργότερα Πέτρος, καὶ ἄρχισε ἀπὸ ἐκεῖ νά διδάσκει τὰ πλήθη. Λέγει ὅμως ὁ Εὐαγγελιστὴς γιὰ τὸν Χριστό «καθίσας», ὅτι, δηλαδή κάθισε γιὰ νά κάνει τὸ κήρυγμα (στίχ. 5), ἐνῶ πρῶτα εἶπε γιὰ τὸν Χριστό «ἐστῶς», ὅτι, δηλαδή στεκόταν (στίχ. 1). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός, ὡς ἄνθρωπος πού ἦταν καὶ ὄχι μόνον Θεός, ἦταν πολὺ κουρασμένος. Καὶ ὅμως, ἂν καὶ κατάκοπος ὁ Ἰησοῦς, πρόσθεσε καὶ νέο κόπο στὸν ἑαυτό Του μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν θαυματουργία, πού ἔκανε στὴν συνέχεια.

3. Κήρυξε ὁ Χριστός στὰ πλήθη τοῦ λαοῦ, ἀλλά, ὅπως λέγει ὁ Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, ἔπρεπε τώρα νά ἀμείψει (!) καὶ τὸν Πέτρο, γιατί τοῦ παραχώρησε τὸ πλοῖο γιὰ τὸ κήρυγμα τόση ὥρα! Καὶ τὸν ἀμείψε, χριστιανοί μου, διπλᾶ ὁ Χριστός τὸν Πέτρο. Πρῶτον, μὲ τὸ ὅτι θαυματούργησε καὶ ἔπιασε πάρα πολὺ μεγάλο πλῆθος ἰχθύων καὶ δεύτερον, μὲ τὸ ἀνώτερο καὶ σπουδαιότερο ἀκόμη, μὲ τὸ ὅτι, δηλαδή, ἔκανε τὸν Πέτρο μαθητὴ Του. Ἄς δοῦμε σύντομα καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο δῶρο τοῦ Χριστοῦ στὸν Πέτρο. Μετὰ τὸ κήρυγμά Του, ὁ Χριστός, γνωρίζοντας ὡς Θεός παντογνώστης ὅτι ὁ Πέτρος δέν εἶχε καλὴ ἀλιεῖα, τοῦ εἶπε νά φέρει πάλι τὸ πλοῖο στὰ βαθειὰ νερά τῆς λίμνης καὶ νά ρίξει μὲ τοὺς συντρόφους του τὰ δίχτυα τους, γιὰ νά πιάσουν ψάρια. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε στὸν Χριστό τὴν ἀποτυχία πού εἶχαν τὴν προηγούμενη νύχτα. Ὁλητὴν τὴν νύχτα κοπιάσαμε – Τοῦ εἶπε – καὶ δέν πιάσαμε τίποτε. Ἀλλά, ἐπειδὴ τὸ λές Ἐσύ, Κύριε, θά ρίξω τὸ δίκτυο (στίχ. 5).

4. Ἄς σταθοῦμε λίγο ἐδῶ, χριστιανοί μου, γιὰ νά ποῦμε ἕνα-δύο ὠφέλιμα διδάγματα: (α) Ὁ Πέτρος ὅλη τὴν περασμένη νύχτα ἔριχνε μὲ τοὺς συντρόφους του τὰ δίχτυα. Ψάρευε τὴν νύχτα, γιατί τὴν νύχτα εἶναι ὁ πιὸ κατάλληλος χρόνος γιὰ ἀλιεῖα. Ἀλλά, παρά τὴν ὀλονύκτια ἀγρυπνία του ὁ Πέτρος, πράγμα πού μποροῦσε νά τὸν δικαιολογήσει νά πάει νά ξεκουραστεῖ, αὐτός καὶ τὴν ἄλλη μέρα παρέμεινε ἀγρυπνος κοντὰ στὸν Χριστό. Τοῦ παρεχώρησε τὸ πλοῖο του γιὰ νά κηρύξει καὶ μάλιστα κάθισε καὶ ὁ ἴδιος γιὰ νά ἀκούσει τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ (στίχ. 4). Εἶχε τόσο πόθο νά ἀκούσει τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὥστε ὁ πόθος αὐτός τοῦ ἀποτίναξε κάθε νυσταγμὸ ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ τὸν ἀνανέωσε. Εἶναι πολὺ εὐχάριστο καὶ συγκινητικὸ αὐτό πού συμβαίνει σέ πολλούς χριστιανούς νά ἐργάζονται συνεχῶς στὶς ἐργασίες τους, χωρὶς μάλιστα ἐπιτυχία, σάν τὸν Πέτρο μὲ τὴν ἀλιεῖα, πού ἀκούσαμε σήμερα, καὶ ὅμως νά μὴν γογγύζουν, ἀλλά νά εἶναι πρόθυμοι καὶ ζηλωτὲς στὴν ἀγάπη τους πρὸς τὸν Θεό καὶ τὴν ἀγία Του Ἐκκλησία καὶ νά προσφέρονται μὲ περισσότερη ἐργα-

σία, για νά δοξασθεῖ τό ἅγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Σάν τόν Πέτρο, ξαναλέγω, πού ἀκούσαμε σήμερα στό Εὐαγγέλιο, τήν Α΄ Κυριακή τοῦ Λουκᾶ. – (β) Τό δεύτερο δίδαγμα πού ἤθελα νά πῶ εἶναι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πού εἶπε στόν ἀπογοητευμένο γιά τήν ἐργασία του Πέτρο. Τοῦ εἶπε νά μήν ἀπογοητεύεται γιά τήν νυκτερινή ἀποτυχία τῆς ἀλιείας του, ἀλλά νά ἐπαναλάβει τήν προσπάθειά του σέ ἄλλο τόπο. Ναί! Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ δέν πρέπει νά ἀπογοητεύονται ἀπό τήν πρώτη καί δεύτερη ἤ καί τήν πολλαπλή προσπάθεια στό ἔργο τους, ἀλλά νά προσπαθοῦν συνεχῶς ἐργαζόμενοι στό τίμιο καθήκον τους καί θά ἔχουν τήν χαρά μιᾶς καλῆς καί μεγάλης ἐπιτυχίας. Καί στήν Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε γιά τόν προφήτη Ἰερεμία ὅτι ἦταν ἀπογοητευμένος ἀπό τόν Ἰουδαϊκό λαό, στόν ὁποῖο ἐργαζόταν ὡς προφήτης, καί πήρε τήν ἀπόφαση νά σταματήσει νά ἐργάζεται ὡς προφήτης στόν ἀμπελώνα αὐτόν. Ἀλλά ὁ Θεός τοῦ εἶπε: «*Ξανατρύγησε, ξανατρύγησε ὅπως κάνουν στό ἀμπέλι. Ἄλλη μιᾶ φορά βάλε τό χέρι σου, ὅπως ὁ τρυγητής εἰς τά κλήματα κάνει*» (Ἰερ. 6,9)! Πραγματικά, ὁ πνευματικός ἐργάτης δέν πρέπει ποτέ νά σταματᾷ τό ἔργο του στόν ἀμπελώνα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδή αὐτός δέν τοῦ δίνει καρπούς, ἀλλά νά προσεύχεται, νά ζητᾷ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί νά ἐπαναλαμβάνει τήν διακονία του στόν θεῖο ἀμπελώνα. – (γ) Πρέπει ἀκόμη νά μᾶς κάνει ἐντύπωση, ἀδελφοί χριστιανοί, ὁ λόγος τοῦ Πέτρου στόν Χριστό, ὅταν τοῦ εἶπε νά ρίξει τά δίχτυα του στά βαθειά νερά τῆς λίμνης καί θά πιάσουν ψάρια (στίχ. 4). Ὁ Πέτρος γνῶριζε καλά τά νερά σέ κάθε γωνιά τῆς λίμνης, ἄν ἔχουν ψάρια, καί ὅμως δέν πρόβαλε ἀντίρρηση στόν Χριστό, δέν φάνηκε ἀπρόθυμος στόν λόγο Του, ἀλλά τοῦ εἶπε: «*Ἐπειδή τό λές Ἐσῦ, Κύριε, θά κάνω αὐτό πού μου λές· θά ρίξω τά δίχτυα στά βαθειά νερά τῆς λίμνης*». «*Ἐπί δέ τό ρήματί Σου χαλάσω τό δίκτυον*» (στίχ. 5)! Καί ἔκανε πρόθυμη ὑπακοή στόν λόγο τοῦ Κυρίου. Καί ἔριξε μέ τούς συνεργούς του τά δίχτυα στά βαθειά νερά καί ἔπιασαν πάρα πολλά ψάρια. Τόσο πολλά, ὥστε ἄρχισε νά σπάζει τό δίκτυο τους, ἐπειδή δέν ἄντεχε στό βάρος τόσο πολλῶν ψαριῶν. Ἀναγκάστηκαν μάλιστα γι' αὐτό νά καλέσουν συνεργάτους καί ἀπό ἄλλο πλοῖο, γιά νά ἔλθουν νά τούς βοηθήσουν. Ἦλθαν καί αὐτοί καί γέμισαν καί τό δικό τους πλοῖο μέ ψάρια, ἀλλά αὐτά ἦταν τόσο πολλά, ὥστε ἀπό τό βάρος τους κινδύνευε νά βυθιστοῦν καί τά δύο πλοῖα (στίχ. 7)!

5. Ὁ Πέτρος, χριστιανοί μου, τώρα, πού γνῶριζε καλά τήν λίμνη Γεννησαρέτ, σάν ψαράς σ' αὐτήν, καί δέν ἐνθυμεῖτο ποτέ τέτοια θαυμαστή ἀλιεία σ' αὐτήν, μετά μάλιστα καί ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ πού ἀκροάστηκε, ἐνόησε καλά ὅτι τό συμβάν ἦταν θεῖο σημεῖο. Καί ἦλθε, λοιπόν, στόν Χριστό, γονάτισε μπροστά Του, ὅπως ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο καί Τοῦ εἶπε τά ἐξῆς: «*Ἐβγα ἀπό τό πλοῖο, Κύριε, φύγε ἀπό μένα, γιατί εἶμαι ἁμαρτωλός ἄνθρωπος*» (στίχ. 8). Καί εἶπε, χριστιανοί μου, ὁ Πέτρος αὐτά τά θαυμαστά λόγια, γιατί, ὅπως ἀκούσαμε πάλι στό Εὐαγγέλιο, τόν κατέλαβε μεγάλη ἐκπληξη καί αὐτόν καί ὅλους τούς συνεργάτους του γιά τό θαυμαστό καί πρωτοφανές αὐτό θαῦμα στήν λίμνη, πού ἐξηγεῖται μόνο ἀπό τό ὅτι ἔγινε ἀπό τόν Θεό. Αὐτή ἡ στάση τοῦ Πέτρου, ἀδελφοί χριστιανοί, διδάσκει ἕνα μεγάλο δίδαγμα γιά ὅλους τούς χριστιανούς, ἀλλά ἰδιαίτερα γιά ἡμᾶς τούς ἱερεῖς. Τό θαῦμα, πού ἔκανε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν θαυμαστή ἀλιεία, ὅπως ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο, ἦταν γιά νά τόν καλέσει ὡς μαθητή Του καί ἀπόστολό Του. Ἔτσι συνέβαινε καί στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅταν ὁ Θεός καλοῦσε κάποιον γιά προφήτη Του. Τόν καλοῦσε μέ κάποιο θαυμαστό σημεῖο. Ὁ Χριστός, λοιπόν, καλεῖ τόν Πέτρο γιά ἀπόστολό Του. Ἀλλά ἐκεῖνοι πού τούς καλεῖ ὁ Χριστός, γιά νά ἀναλάβουν τό μεγάλο ἔργο τοῦ ἱερέα καί τοῦ ἀρχιερέα, πρέπει νά λέγουν – καί νά πιστεύουν βέβαια – ὅτι δέν εἶναι ἄξιοι γι' αὐτήν τήν τιμή, γιατί «*ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε*», εἶπε ὁ Πέτρος. Καί ὅταν τό σκεπτόμαστε καί τό νοιώθουμε ἔτσι, τότε ὁ Χριστός ἔρχεται πύ κοντά μας καί μᾶς παραχωρεῖ τήν χάρι Του καί τήν τιμή τῆς Ἱερωσύνης («*χειροτονία*» λέγεται αὐτό) λέγοντάς μας, «*ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν*» (στίχ. 10).

Χριστιανοί μου! Ἄς μήν ξεχνᾶμε τά διδάγματα, πού ἀκούσαμε ἀπό τό σημερινό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἰδιαίτερα ἄς λέγουμε καί ἡμεῖς μέ πίστη τόν λόγο τοῦ Πέτρου, «*θά τό κάνω, Κύριε, ἐπειδή τό λές Ἐσῦ*»! Καί τόν ἄλλο, τόν ταπεινό λόγο τοῦ Πέτρου στόν Χριστό: «*Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε*». Ἐκεῖνοι, πού ὁ Χριστός τούς καλεῖ σέ ἄμεση καί στενή σχέση μαζί Του, αὐτοί πρέπει νά τηροῦν, ὅσο τό δυνατόν, μεγαλύτερη ἀπόσταση ἀπό τό ἀξίωμα πού θέλει νά τούς δώσει ὁ Χριστός, λέγοντας «*ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε*»! Καί τότε, γιά τήν ταπεινώσή τους αὐτή, θά τιμηθοῦν καί θά εὐλογηθοῦν περισσότερο ἀπό τόν Χριστό καί θά τοῦ φέρνουν χιλιάδες ἀνθρώπους κοντά Του, κατά τόν λόγο Του, «*ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν*»!

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας